

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศตามกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมสมัยใหม่ ได้ก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญต่อประเทศไทยหลายประการ อาทิ การทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะมีการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ ป่า เป็นวัตถุดิบ ในขณะที่เดียวกันก็มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลจากกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดปัญหามลพิษต่อสุขภาพของประชาชนผู้อยู่อาศัย การพัฒนาที่เน้นภาคธุรกิจส่งออกทำให้ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนมีมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีฐานะยากจนขาดโอกาสที่จะเข้าถึงการพัฒนาที่เน้นทุนและการแข่งขัน เนื่องจากการปลูกเศรษฐกิจต้องใช้ต้นทุนสูง เกิดการพึ่งพาทางการเงินโดยการนำชีวิตครอบครัวเข้าไปผูกติดอยู่กับการเป็นหนี้ธนาคาร โดยขาดการพัฒนาความรู้ควบคู่ไปกับการผลิต ทำให้มีปัญหาผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน ไม่ได้ทำกำไรให้ได้อย่างที่คาดหวังไว้ ทำให้เกิดการขยายวงเงินกู้และมีหนี้สินเพิ่มขึ้น สุดท้ายก็ต้องผันชีวิตจากเกษตรกรไปสู่การเป็นลูกจ้างขายแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม การพัฒนาที่ผ่านมาทำให้คนส่วนใหญ่ของประเทศพึ่งตนเองไม่ได้ ชีวิตต้องพึ่งพาระบบที่แตกต่างไปจากวิถีชีวิตไทย เช่น ระบบธนาคาร ระบบเศรษฐกิจส่งออก ระบบการเพาะปลูกแบบมีนายทุน ระบบบริโภคนิยม และระบบการรักษาพยาบาลที่เน้นการรักษาในโรงพยาบาลสมัยใหม่ นักคิด นักพัฒนาสังคมต่างมีความเห็นตรงกันว่าเป็นการพัฒนาที่ทำลายศักยภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชนจากการพึ่งตนเองไปสู่การพึ่งพา เป็นหนทางไปสู่การล่มสลายของสังคมประเทศชาติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้ทางให้หันกลับมาใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยกลับสู่ระบบเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ การจัดการทรัพยากร การจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ ชุมชนกับชุมชน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากภูมิปัญญา (กรมพัฒนาชุมชน, 2541) อภิชาติ พันธเสน.(2545) ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการเพื่อชนบทและสังคม ได้จัดแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็น “ข้อเสนอในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวทางของพุทธธรรมอย่างแท้จริง” ทั้งนี้เนื่องจากในพระราชดำรัสหนึ่งได้ให้คำอธิบายถึงเศรษฐกิจพอเพียงว่า “คือความพอประมาณที่ตรง ไม่โลภมากและต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น” การดำรงชีวิตอยู่ได้ จำเป็นที่จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญสี่ประการ ซึ่งได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย ซึ่งในโลกยุคทุนนิยมอย่างเช่นปัจจุบันนี้ ปัจจัยทั้งสี่นี้อาจจะหามาได้ถ้าปราศจาก เงิน ซึ่งถือว่าเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการมาแต่

นมมานการได้มาซึ่งเงินนั้นจำเป็นที่บุคคลจะต้องประกอบสัมมาอาชีพแล้วนำเงินที่ได้ - มานั้นไป แลกเปลี่ยนให้ได้มาซึ่งปัจจัยในการดำรงชีวิต ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ทรงพระกรุณา ปรับปรุงแก้ไขพระราชทานข้างต้น เป็นที่มาของ นิยาม “3 ห่วง 2 เงื่อนไข” ที่คณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านช่องทางต่างๆ อยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง ประกอบด้วย ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน บนเงื่อนไข ความรู้ และคุณธรรม

สภาพปัจจุบันในสังคมไทยชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาวิกฤตอันน่าเป็นห่วงจากการพัฒนาที่ขาด ความสมดุล โดยมุ่งสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วเพียงอย่างเดียว ทำให้บุคคลและ สังคม รวมทั้งโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการระบบต่างๆ ปรับตัวตามไม่ทันเกิดความไม่ สมดุลระหว่างการพัฒนาทางวัตถุ กับการพัฒนาทางจิตใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ. 2545: 35) ดังจะเห็นได้จากปัญหาความขัดแย้ง โดยการยกพวกตีกันในหมู่นักเรียน นักศึกษา ปัญหายาเสพติด การแก่งแย่งแข่งดีกันเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทอง และความหุนหันพุ่มเพื่อย ความทันสมัย หรือเพียงเพื่อให้เพื่อนยอมรับตนเข้ากลุ่ม การที่ค่านิยมของคนไทยกำลังจะ เปลี่ยนแปลงจากที่เคยยกย่องคนดีมีคุณธรรมจริยธรรม กลับไปยกย่องคนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมี ความร่ำรวย ทำให้เยาวชนเกิดความสับสนในการตัดสินใจที่จะเลือกพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเพื่อเป็น แนวทางในการปฏิบัติตน

นอกจากนี้ปัญหาของเด็กและเยาวชนทั้งในแง่มุมที่เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อและใน แ่งมุมที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด ได้มีการออกกฎหมายหรือรณรงค์ เช่น การห้าม โฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ตลอด 24 ชั่วโมงในทุกสื่อ การห้ามดารานักแสดงพรีกัทธิง แต่งตัวโป้ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ให้ กับเยาวชนรวมถึงการห้ามใส่ เสื้อสายเดี่ยวกางเกงเอวต่ำ หรือ การเข้มงวดกับการแต่งกายของนิสิต นักศึกษาสาวโดยห้ามใส่ เสื้อคับ ห้ามใส่กระโปรงสั้น รณรงค์ ให้ วัยรุ่นรักษานวลสงวนตัวรวมถึงการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ และการตรวจสอบ สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างๆที่มีการลงภาพดาราที่ เน้นชายภาพหรือหวามีลักษณะลามกอนาจารยั่วๆ ทางเพศ รวมถึงการพยายามกวาดล้างสื่อลามกผิดกฎหมายในทุกรูปแบบ เพราะเห็นว่าเป็นต้นเหตุ ของ อาชญากรรมทางเพศรวมไปถึงการพยายามฟื้นฟู เยาวชนที่กระทำความผิดที่ ระยะเวลาหลังมักมีการ หลบหนี ออกมาจากสถานพินิจ และมี การทะเลาะวิวาทใช้ ความรุนแรงยกพวกทำร้ายกันถึงตายใน สถานพินิจหลายแห่งสภาพปัญหาทางสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้นตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของ สภาวการณ์ โลก ในปัจจุบัน คดีอาชญากรรม และยอดการเข้าสู่สถานพินิจของเด็กและเยาวชนอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้นตามกระแสความเปลี่ยนแปลงทุกปี ในปี 2549 มี เยาวชนเข้า สถานพินิจถึง 40,000 คน เฉลี่ยวันละประมาณ 100 คน ส่วนสภาวการณ์เรื่องเพศ พบว่าเด็กและ

เยาวชนหญิงอายุต่ำกว่า 19 ปี มีแนวโน้มทำคลอดก่อนวัยอันควรสูงขึ้นในแต่ละปี โดยปี 2549 มีอัตราสูงถึง 70,000 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นมากจาก ปี 2548 ถึง 50,000 คน จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น และเด็กในโรงเรียนประมาณ 15% หรือ 800-900 คน มีปัญหาในครอบครัว พบว่าเด็กที่มีผลการเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ประสบความล้มเหลวทางการเรียนมีพฤติกรรมกินเหล้า สูบบุหรี่ มากกว่าเด็กอื่น 2-3 เท่า เนื่องจากขาดศักดิ์ศรีและการยอมรับในโรงเรียน จึงต้องสร้างการยอมรับ โดยจากข้อมูลการสำรวจในกลุ่มเด็กระดับอุดมศึกษาพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และยาเสพติด (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ , 2550) นอกจากนี้ นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ ส.ว.สรรหา กล่าวไว้ (<http://news.mthai.com/general-news/153343.html>) ตามข่าวที่ปรากฏว่าในวันวาเลนไทน์มีแนวโน้มว่าเยาวชนจะมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น ถือเป็นความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยประเทศไทยมีอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นสูงสุดในเอเชีย และเป็นอันดับที่ 2 ของโลก ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งที่บ้านและในสถานศึกษา

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น การจัดการศึกษาต้องหัวใจหลักสำคัญ เพราะคุณภาพของเด็กและเยาวชนไทยเป็นเครื่องชี้วัดมาตรฐานของการศึกษาไทยได้เป็นอย่างดีด้วยเหตุนี้จึงได้มีการทบทวนระบบการศึกษาไทยที่ผ่านมา แล้วก็ได้พิจารณาเห็นว่าเป็นความ “ล้มเหลว” อย่างชัดเจน แม้อาจจะมีบางท่านที่มีความเห็นขัดแย้งว่าไม่ได้ล้มเหลว โดยการยกเอาเหตุผลอธิบายในมุมมองอื่นนอกจากมุมมองทาง จริยธรรมและคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์ก็ตามแต่ความเป็นจริงเป็นเครื่องพิสูจน์ในตัวของมันเอง ภาพด้านมุมมืดของระบบการศึกษาดังกล่าวมาเป็นแรงผลักดันสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดแนวความคิดเรื่อง “การปฏิรูปการศึกษา” ดังจะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542: 6) ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” จากจุดมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการศึกษาจะต้องพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา โดยมีความรู้ จริยธรรมเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต นอกจากนั้นจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติข้อนี้ยังแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการศึกษาที่มองเห็นความไม่สมประกอบของกระบวนการศึกษาที่ผ่านมาซึ่งมีลักษณะการเน้นการพัฒนาคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้านขาดการเชื่อมโยงกับองค์ประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นต่อคุณภาพชีวิต อีกทั้งทำให้บุคคลขาดความสุขในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม ความสัมพันธ์ต่อกันในฐานะเพื่อนมนุษย์ได้แปรเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์เชิงผลประโยชน์ โดยมีแนวความคิดเชิงวัตถุนิยมเป็นตัวเชื่อมประสาน

ในความสัมพันธ์ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ จึงเน้นให้มีการพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ในด้านต่างๆ ไม่เน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่งดังที่ผ่านมา ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่เป็นหัวใจของการศึกษาที่ถูกละเลยไปมาก คือ “คุณธรรม จริยธรรม” อันเป็นรากฐานของการพัฒนามนุษย์ เมื่อคุณธรรมจริยธรรมถูกละเลยผลตามมาก็คือ การมีคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำ ความเป็นมนุษย์จึงไม่มีความสมบูรณ์ได้ด้วยเหตุนี้ ในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงได้วางแนวการจัดการศึกษาทุกประเภท จะต้องเน้นความสำคัญให้มีความรู้คู่คุณธรรม นับว่าเป็นนโยบายการจัดการศึกษาที่ถูกต้อง เพราะการพัฒนาคนจะต้องให้ความสำคัญทั้งทางด้าน ความรู้และคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กันไป แต่ลำพังเพียงแต่แนวทางจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อาจเป็นไปตามที่ต้องการได้ ถ้าในระดับปฏิบัติการไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจังจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย คุณธรรมเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนามนุษย์ ถ้าการศึกษาที่ปราศจากคุณธรรม จริยธรรมก็เหมือนกับการยื่นอาวุธให้กับโจร เพราะผู้ที่มีความรู้โดยปราศจากคุณธรรมก็จะใช้ความรู้ที่มีในการเอารัดเอาเปรียบ และเบียดเบียนผู้อื่นเพียงอย่างเดียว หรือใช้ความรู้ไปในทางเสียหาย คุณธรรม จริยธรรมจะเชื่อมโยงให้บุคคลใช้ความรู้ในทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพของเด็กและเยาวชนไทยที่มีความเก่ง กล้าคิด กล้าทำมากกว่าเด็กไทยในสมัยก่อน แต่ทว่าความจริงที่ปรากฏนั้น เด็กและเยาวชนไทยมีทักษะการคิดในเชิงวิทยาศาสตร์มากกว่าทักษะการคิดในเชิงคุณธรรม เด็กไทยจึงมีลักษณะ “เก่งแต่วิชาการ แต่อ่อนคุณธรรมและจริยธรรม” ซึ่งความจริงข้อนี้สามารถค้นหาต้นสายปลายเหตุได้ จากระบบการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความเก่งเป็นหลัก ในขณะที่เด็กและเยาวชนไทยได้ประสบกับปัญหามากมาย มีทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม และจิตใจที่เบี่ยงเบนไปจากภาวะที่ควรจะเป็น ปัญหาที่รุมเร้าเด็กไทยแม้มิได้เกิดจากความล้มเหลวของระบบการศึกษาเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นปัญหาเกิดจากโครงสร้างทางสังคมโดยรวม แต่ระบบการศึกษาก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้เพราะเป็นภาระหน้าที่หลักต่อการศึกษาของเด็กและเยาวชนของชาติ ดังนั้น สภาพการเรียนรู้การสอนในปัจจุบันต้องพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยต้องคำนึงถึงว่าผู้เรียนต้องเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสุขในการเรียนของผู้เรียน และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้

ภูมิปัญญาชาวบ้านตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสามารถสร้างความเข้มแข็งในสังคมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม สามารถสร้างคนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบปัญหาสำคัญในชั้นเรียนและเสนอประเด็นที่เป็นปัญหาการเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาจำนวน 40 คน เลือกระเด็นที่สำคัญที่เป็นปัญหาและจัดเรียงปัญหาตามลำดับความสำคัญ โดยพบว่า ประเด็นที่เป็นปัญหาคือการใช้ชีวิตยุคปัจจุบัน การใช้ยาเสพติด การปรับตัว การเรียนรู้ ความอยู่รอดของบุคคล ขาดความตระหนักในการส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านและการประตุนตาม

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ขึ้น เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการส่งเสริมอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับนักศึกษาซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติในภายภาคหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล (เพศ อายุและรายได้ของนักศึกษา)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 200 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน 1 ห้องเรียน
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ใน 3 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกัน
4. ขอบเขตด้านพื้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง การส่งต่อ ความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติจากบุคคลหนึ่งหรือจากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ดำเนินรอยตาม ดำรงอยู่ได้สังคม

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่ประกอบด้วย 3 ลักษณะ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกัน

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป ในด้านการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม รู้จักประหยัดอดออม มีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับฐานะของตน

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียง จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ และเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

ความมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

รายได้ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากผู้ปกครอง การทำงาน เงินที่ได้จากกองทุน หรือเงินจากแหล่งอื่นๆ เฉลี่ยต่อเดือน

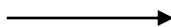
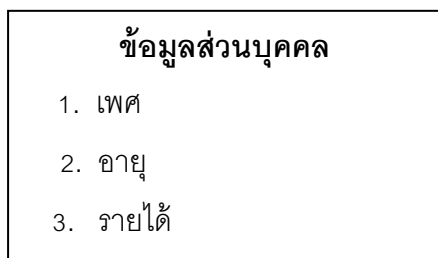
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อทราบการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

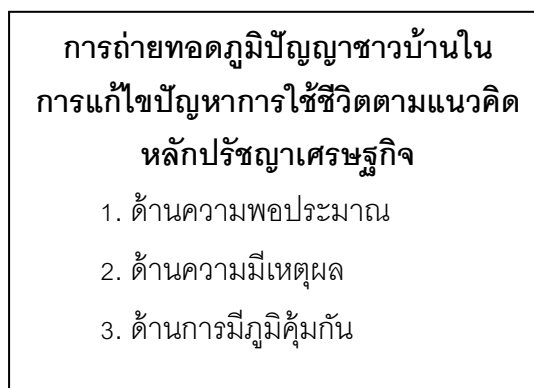
2. เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบ การถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตาม เพศ อายุ และรายได้ของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่มีเพศต่างกัน มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ไขปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

2. นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่มีอายุต่างกัน มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ไขปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

3. นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่มีรายได้ต่างกัน มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในการแก้ไขปัญหาการใช้ชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน